

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Feldkirch (Austria) la 24 octombrie 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH și TUI Österreich GmbH

(Cauza C-478/12)

(2013/C 26/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Feldkirch

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Armin Maletic, Marianne Maletic

Pârâte: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”) privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, care stabilește competența instanței de la domiciliul consumatorului, trebuie interpretat în sensul că, atunci când cealaltă parte la contract (în speță, un agent de voiaj cu sediul în străinătate) recurge la serviciile unei părți la contract (în speță, un operator de turism cu sediul pe teritoriul național), în acțiunile îndreptate împotriva ambelor părți acest articol se aplică și părții la contract cu sediul pe teritoriul național?

⁽¹⁾ JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 octombrie 2012 — Minister van Financiën, cealaltă parte din procedură: X BV

(Cauza C-480/12)

(2013/C 26/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Neederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Minister van Financiën

Intimată: X BV

Întrebările preliminare

1. (a) Articolele 203 și 204 din Codul vamal comunitar ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 859 [în special punctul 2 litera

(c)] din Regulamentul nr. 2454/93 ⁽²⁾ [Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar] trebuie interpretate în sensul că (simpla) depășire a termenului pentru operațiunea de tranzit stabilit la articolul 356 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 nu dă naștere unei datorii vamale din cauza sustragerii de sub supravegherea vamală în sensul articolului 203 din Codul vamal comunitar, ci unei datorii vamale în sensul articolului 204 din Codul vamal comunitar?

(b) Pentru a răspunde afirmativ la întrebarea precedentă este necesar ca persoana impozabilă să furnizeze informații autorităților vamale cu privire la cauzele depășirii termenului sau cel puțin să explice autorităților vamale unde s-au aflat mărfurile în perioada cuprinsă între finalul termenului prevăzut la articolul 356 [din Regulamentul nr. 2454/93] și momentul prezentării efective la biroul vamal de destinație?

2. A șasea directivă [TVA] ⁽³⁾, în special articolul 7 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că TVA-ul este exigibil în cazul în care datoria vamală ia naștere exclusiv conform articolului 204 din Codul vamal comunitar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

⁽³⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 29 octombrie 2012 — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV și alții

(Cauza C-483/12)

(2013/C 26/42)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pelckmans Turnhout NV

Pârâte: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Întrebarea preliminară

Principiul egalității, prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborat cu articolele 15 și 16 din această cartă și cu articolele 34-36, 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări cum este cea cuprinsă la articolele 8, 9, 16 și 17 din Legea din 10 noiembrie 2006 privind programul de lucru din sectorul comercial, meșteșugăresc și al prestărilor de servicii, întrucât obligația de a avea o zi de repaus săptămânal prevăzută de aceste articole:

- (i) nu se aplică nici comercianților care au subunități în gările feroviare sau în subunitățile societăților de transport public, nici vânzătorilor în aeroporturi sau în zonele portuare deschise traficului internațional de călători, și nici vânzătorilor în stațiile de alimentare sau în subunitățile situate pe domeniul autostrăzilor, dar, în schimb, se aplică comercianților care au subunități în alte locații,
- (ii) nu se aplică comercianților care sunt activi în vânzarea de produse cum ar fi ziare, magazine, produse din tutun și articole pentru fumători, cartele telefonice și de produse ale Loteriei Naționale, în vânzarea de suporturi de opere audiovizuale și de jocuri video, în vânzarea de înghețată, dar, în schimb, se aplică comercianților care oferă alte produse,
- (iii) se aplică numai comerțului cu amănuntul, și anume întreprinderile care desfășoară activități de vânzare la consumator, în timp ce aceasta nu se aplică altor comercianți,
- (iv) implică, cel puțin pentru comercianții care își exercită activitatea prin intermediul unui punct de vânzare fizic sau care au un contact direct cu consumatorul, o limitare mult mai strictă decât cea aplicabilă comercianților care își exercită activitatea prin intermediul unui magazin on-line sau, eventual, prin alte forme de vânzare la distanță?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank 's-Gravenhage (Țările de Jos) la 31 octombrie 2012 — Georgetown University/Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

(Cauza C-484/12)

(2013/C 26/43)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank 's-Gravenhage

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Georgetown University

Pârât: Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente⁽¹⁾ și, în special, articolul 3 litera (c), se opune eliberării către titularul brevetului de bază a câte unui certificat pentru fiecare dintre produsele protejate, în cazul în care există deja un brevet de bază în vigoare care protejează mai multe produse?
2. În măsura în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cum trebuie interpretat articolul 3 litera (c) din Regulamentul nr. 469/2009 în ipoteza în care un brevet de bază în vigoare protejează mai multe produse și la data cererii de eliberare a certificatului pentru unul dintre produsele protejate de brevetul de bază (A) nu fusese eliberate niciun certificat pentru alte produse protejate de același brevet de bază (B, C), dar au fost eliberate certificate pentru produsele (B, C) înainte de a se soluționa cererea de certificat pentru primul dintre produsele menționate (A)?
3. Pentru a răspunde la întrebarea precedentă este relevant aspectul dacă cererea de certificat pentru unul dintre produsele protejate de brevetul de bază (A) a fost prezentată în aceeași zi în care au fost prezentate și cererile de certificat pentru alte produse protejate prin același brevet de bază (B, C)?
4. În cazul la prima întrebare trebuie să se răspundă afirmativ: poate fi eliberat un certificat pentru un produs protejat printr-un brevet de bază în vigoare, în cazul în care anterior fusese eliberat deja un certificat pentru un alt produs protejat prin același brevet de bază, dacă solicitantul a renunțat la primul certificat pentru ca pe baza aceluiași brevet de bază să poată solicita un nou certificat?
5. În măsura în care pentru răspunsul la întrebarea precedentă este relevant aspectul dacă renunțarea are sau nu are efect retroactiv: problema privind efectul retroactiv al unei renunțări trebuie apreciată din perspectiva articolului 14 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009 sau din perspectiva dreptului național? În cazul în care problema efectului retroactiv al unei renunțări trebuie apreciată din perspectiva articolului 14 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că o eventuală renunțare are efect retroactiv?

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Olanda) la 31 octombrie 2012 — Maatschap T. van Oosterom și A. van Oosterom-Boelhouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Cauza C-485/12)

(2013/C 26/44)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven